

سسپهر غرب، گروه خانواده – طیبه انوری؛

چند روز پیش بعد از دیدن یخچال خالی و شنیدن ناله‌های بی‌امان معده خود تصمیم گرفتم به خانه همه جانم سری بزنم تا علاوه بر به‌جا آوردن امر پسندیده صله‌رحم با خوردن غذاهای خوششمزه او دلی از عزا دربیآورم، درنتیجه گرفتن این تصمیم خیر، به خود احسنستی جانانه گفته و به‌سرعت شال و کلاه کردم.

تا خانه همه جان مسیر زیادی نبود اما همان دو سه کوچه هم برای انسانی دل‌تنگ و صدالبته گرسنه بسیار سخت و طاقت‌فرسا می‌گذشت؛ بنابراین گام‌های بلند برداشته و برای رسیدن به خانه آرزوها سر از پا نمی‌شناختم.

به‌محض ورود به کوچه همه جان، صدایی مخوف و گوش‌خراش در فضا طنین‌انداز شده و مرا میخکوب کرد؛ به خاطر علاقه شدید به همه لایلا صدای او را از هزار فرسختی هم می‌توانستم تشخیص دهم، اما چطور ممکن بود که این فریادهای بی‌امان از خانه او بیرون بیاید.

جیغ دوم شکم را به‌یقین تبدیل کرد، پس با ترس و اضطراب پله‌ها را دوتایی‌کی کرده و با سرعت، خود را به داخل خانه همه جان رساندم. همه لایلا که از دیدن من در آن وضعیت بسیار تعجب کرده بود به‌سرعت به سراغم آمده و علت نگرانی‌ام را پرسید!

گویا فراموش کرده بود که ضجه‌های دل‌خراش او مرا به این حال‌وروز انداخته‌است؛ خلاصه بعد از نوشیدن چای و کمی گفت‌وگو، با خجالت و اضطراب به همه جان رو کرده و دلیل فریادهایش را پرسیدم.

چشم‌تان روز بد نبیند هنوز کلامم به‌درستی منعقد نشده بود که برخاست و به سمت اتاق پسرش حمله‌ور شد. همه جان به‌شدت به در اتاق مشّت می‌کوبید و از پسر ۱۴ ساله‌اش می‌خواست که از اتاق خارج شود!

قص‌د خالت نداشتن بنابراین چند دقیقه سکوت کرده و حرکات نه‌چندان جالب او را تماشا کردم اما انگار این همه جان ما قرار نبود از خر شیطان پیاده شود.

با لیوانی آب به سمتش رفته و او را به آرامش دعوت کردم، اما نمی‌دانم چه چیزی همه لایلا را به ستوه آورده و دیگر قادر نبود رفتار خودش را کنترل کند.

ازآنجایی که می‌دانم مشکل همه خانم بنده در بسیاری از خانواده‌های دیگر نیز ریشه دوانده‌است، بنابراین درد دل‌های او را به‌طور خلاصه برای شما بیان می‌کنم:

همه لایلا با اشاره به اینکه همسرم هرروز به‌محض ورود به خانه به غار تنهایی خودش می‌رود، گفت: با این کار درواقع مرا با دنیایی از مشکلات و مسؤولیت‌ها تنها می‌گذارد.

وی با بیان اینکه وقتی همه که داخل اتاقش نباشد با گوشی همراه مشغول است، ادامه داد: گاهی وقت‌ها دلم برای شنیدن صدایش تنگ می‌شود اما او دیگر به این تنهایی‌ها عادت کرده‌است.

این بانوی مهربان با تأکید بر اینکه تا چند ماه پیش تنهاییم را با پسرم جبران می‌کردم اما چند ماهی است که اشکان هم مانند پدرش شده‌ست با اشاره به اینکه خودم برای او کامپیوتر خریدم، بیان کرد: اشکان به‌محض ورود به خانه به سراغ کامپیوترش رفته و از همه‌چیز غافل می‌شود.

همه لایلا در پاسخ به سوّالم مبنی بر اینکه آیا اشکان تمام‌وقتش را با کامپیوتر می‌گذراند، پاسخ داد: خیر، اما تمام مدت در اتاق خود به سر می‌برد

سسپهر غرب، گروه خانواده؛ وقتی فرزند

یکی از مهمان‌هایتان با لب‌های آویزان شده این‌طرف و آن‌طرف می‌رود، دلتان برای او ضعف می‌رود؛ اما بعد از گذشت یک ساعت به‌جای ضعف رفتن در دل، دوست دارید او را به خاطر جیغ و فریاد و گستاخی‌هایی که می‌کند یک دل‌سپیر بزنید. با کودکان شیرین گستاخ چه باید کرد؟

هیچ پدر و مادری به تکت زدن و دعوا کردن فرزند خود، علاقه ندارد. در سال‌های نخست تولد به‌ویژه والدین دلشان نمی‌آید که به کودک خود گوش چشمی نشان دهند. کودکان نیز از همان سنین که متوجه می‌شوند پدر و مادرشان در برخورد با آن‌ها تردید دارند، خرابکاری‌های خود را بدون هیچ ترس و دلهرای ادامه می‌دهند. این امر می‌تواند در شکل‌گیری رفتارهای گستاخانه از کودک اثر گذار باشد.

رفتار گستاخانه از جانب هر کودک، بنا به دلایلی طبیعی انجام می‌پذیرد. کودک در جست‌وجوی راهی برای اعتباریابی‌ست و از طریق رفتار قدرت‌جویانه و جلب توجه می‌کوشد

جایی در خانه برای خود بیابد. دلیل دیگر گستاخی آن است که گاهی اوقات والدین به‌واسطه بی‌ادبانه صحبت کردن با همسر، خانواده یا دوستان و یا با ادای تذکرات تند و سخنان نیشدار به‌منظور کنترل رفتار فرزندان‌شان، خود الگویی برای رفتار گستاخانه آن‌ها می‌شوند.

از عناصر دیگر، رسانه‌های جمعی، تلویزیون، سینما، بازی‌های ویدیویی و موسیقی محبوب را می‌توان نام برد که نه‌فقط گستاخی را تشویق می‌کنند، بلکه به‌واسطه تأیید شخصیت‌های دیگر برنامه و ستاره شدن هنرپیشه اصلی، به آن پاداش نیز می‌دهند. هرچند ممکن است شخصیت‌های بزرگ‌سال نیز به این شیوه تمسک جویند، اما

والدین با نظارت غیر مستقیم از شکل گیری غار تنهایی جلوگیری کنند

و حتی برای خوردن غذا هم از غار تنهایی‌اش بیرون نمی‌آید. وی علت عصبانیت خود را این‌گونه شرح داد: چند روزی است که در اتاق را قفل کرده و کارهای مشکوکی انجام می‌دهد؛ شاید باور نکنید اما دیدب حتی اجازه نداد میهمانان در اتاق او استراحت کنند. این مادر دل‌نگران اضافه کرد: اشکان با گستاخی در چشم‌انم خیره شد و گفت که هیچ‌کس را به حریم خصوصی خودم راه نمی‌دهم. همه خانم با اشاره به اینکه مستأجر هستند، ابراز کرد: بعد از نوروز به خانه تنک خوابه اسباب‌کشی می‌کنیم و همین مسئله اشکان را عصبانی کرده زیرا حاضر نیست از خیر داشتن اتاق مستقل بگذرد.

وی با بیان اینکه پسرتم تا چند سال پیش از تنهایی می‌رسید و از کودکی به‌شدت به ما وابسته شده بود چنانکه حتی برای خواب هم از ما جدا نمی‌شد، اظهار کرد: درنتیجه تصمیم گرفتم که به طور شده اتاقی مستقل برای او فراهم کنم تا به‌تدریج از ما فاصله بگیرد.

همه لایلا در پایان با ناراحتی افزود: نمی‌خواهم همه تقصیرها را به گردن همسرم بیندازم اما او الگوی خوبی برای فرزندم نبود.

بعد از شنیدن صحبت‌های همه لایلا به‌عنوان یکی از مادران جامعه‌مان برای آشنایی بیشتر با موضوع در روانشناس و استاد دانشگاه فرهنگیان گفت‌وگویی ترتیب دادیم که در ادامه می‌خوانید: تقی ابوطالبی‌احمدی با بیان اینکه در آموزه‌های دینی ما به تعیین اتاق مستقل برای کودکان سفارش شده‌است، عنوان کرد: در سبک زندگی بزرگان دین بسیار سفارش شده که والدین اتاق خواب فرزند را از همان آغاز طفولیت جدا کنند.

وی با اشاره به اینکه تا دوسالگی کودک به آغوش گرم مادر بیشتر نیازمند است، می‌گوید: روانشناسان در خصوص زمان تعیین اتاق مستقل برای کودکان نظریات متفاوتی دارند بنابراین والدین باید با توجه به شرایط خانوادگی و روحیات فرزند به تصمیمی واحد و مطلوب برسند. روانشناس و استاد دانشگاه فرهنگیان با بیان اینکه اتاق کودک باید ویزگی‌های خاص خود را

پام این صحنه‌ها این است که رفتار گستاخانه موجب‌ات جلب توجه کودک را فراهم می‌آورد، بزرگ‌سالان را تحت کنترل او درآورده و تقریباً هیچ‌گاه کودک به خاطر آن تنبیه نمی‌شود.

در صورت شروع رفتار گستاخانه از جانب فرزندان، شما می‌توانید و باید بلافاصله این چهار قدم را عملاً پیاده کنید.

۱- قدم نخست: شناخت رفتار گستاخانه است. بهترین راه آزمودن این است. اگر حرکتی یا سخنی شما را آزار می‌دهد، پریشان‌خاطر می‌دهند، می‌رنجاند یا احساس ناتوانی در شما ایجاد می‌کند، آن حرکت همان رفتار گستاخانه است.

قدم دوم، انتخاب پیامد مناسب در مقابل این رفتار است و این کار را به‌موقع باید انجام داد. مثلاً اجازه ندادن به او برای رفتن به منزل دوستش یا شرکت در کلاس موسیقی یا رفتن به تمرین فوتبال.

پس‌ترین راه آزمودن این است. اگر حرکتی یا سخنی شما را آزار می‌دهد، پریشان‌خاطر می‌دهند، می‌رنجاند یا احساس ناتوانی در شما ایجاد می‌کند، آن حرکت همان رفتار گستاخانه است. قدم دوم، انتخاب پیامد مناسب در مقابل این رفتار است و این کار را به‌موقع باید انجام داد. مثلاً اجازه ندادن به او برای رفتن به منزل دوستش یا شرکت در کلاس موسیقی یا رفتن به تمرین فوتبال.

قدم سوم، اعمال پیامد است. باید به او گفت که نمی‌تواند به خانه دوستش برود. با صدایی آرام بگویید که رفتار او گستاخانه محسوب می‌شود و این رفتار قابل‌قبول نیست.

داشته باشد، تأکید کرد: والدین با فراهم کردن شرایط موردعلاقه فرزند می‌توانند او را از همان آغاز به داشتن اتاق مستقل عادت دهند.

ابوطالبی‌احمدی افزود: اگر فرزند از همان سال‌های نخست با حضور در اتاقی مستقل تنها بودن را تمرین کند قطعاً در دوران نوجوانی نیز با این مسئله به‌راحتی کنار می‌آید.

این روانشناس با بیان اینکه اتاق مستقل در انتقال مفاهیمی مانند موقعیت‌شناسی، استقلال و حریم شخصی بسیار مؤثر است، ابراز کرد: تنهایی در شکل‌گیری ته واره‌های شخصیتی کودک بسیار حائز اهمیت است.

وی با تأکید بر اینکه بازی، دنیای واقعی کودک است که می‌تواند در تنهایی خود به بازی پرداخته و جاندار پنداری کند، تشریح کرد: بدین معنی که عروسک‌ها و اسباب‌بازی‌ها را موجودی زنده پنداشته و با آن‌ها روابط عاطفی برقرار کند.

ابوطالبی‌احمدی با بیان اینکه کودک در چنین شرایطی نحوه برقراری ارتباط را تمرین می‌کند، اذعان کرد: والدین باید به این تنهایی احترام بگذارند.

نظارت غیرمستقیم الزامی است استاد دانشگاه فرهنگیان با تأکید بر لزوم داشتن نظارت غیرمستقیم بر کودکان، ادامه داد: احترام گذاشتن به‌هیچ‌وجه به معنای تنها گذاشتن مطلق نیست، بلکه والدین باید میزان حضور کودک در اتاق خود را به‌طور غیرمستقیم کنترل کنند.

این روانشناس برجسته تصریح کرد: البته علاوه بر میزان حضور در اتاق، کیفیت حضور نیز بسیار حائز اهمیت است، بنابراین والدین باید با بهانه‌های مختلف گاهی به او سرزده و نسبت به اعمال کودک بی‌توجه نباشند.

وی با بیان اینکه در دنیای معاصر تنها ماندن فرزند با ابزارهای جدید ارتباطات و نوظهور بسیاری خطرآفرین است، خاطرنشان کرد: در دوران نوجوانی نیز والدین باید با دقت و آگاهی بیشتر، میزان و کیفیت حضور فرزند در اتاق مستقش را تحت کنترل و نظارت داشته باشند.

فضای صمیمی باید در خانواده حاکم باشد ابوطالبی‌احمدی با اشاره به اینکه در سایه ارتباط همدلانه اعضای خانواده، همه‌چیز قابل‌کنترل

خانواده

sepehrgharb.news@gmail.com

برنامه‌ریزی‌های تربیتی آن‌ها می‌گنجند، به عبارتی باید بدانند که این مسئله منجر به افت تحصیلی، تنبلی و غیره نمی‌شود.

وی در ادامه با اشاره به اینکه والدین باید مطمئن باشند که این اتناق مقدمات انزوی فرزندان را فراهم نمی‌کند، تصریح کرد: آن‌ها باید یقین داشته باشند که میل به حضور در اتاق مستقل به دلیل فرار از وظیفه‌شناسی و مسؤولیت‌پذیری فرزند نیست.

این روانشناس خاطرنشان کرد: البته امروزه به دلیل شرایط اقتصادی و زندگی در آپارتمان‌های کوچک، بسیاری از خانواده‌ها قادر به فراهم کردن چنین شرایطی نیستند.

منصوی با بیان اینکه والدین باید نیازهای فرزند را با توجه به توان خود پاسخ بگویند، ابراز کرد: ازآنجایی‌که نوجوانی دوران متفاوتی است بنابراین خانواده‌هایی که شرایط واگذاری اتاق مستقل را ندارند باید شرایط را به گونه‌ای فراهم کنند که نوجوان مدتی تنها باشد.

وی گفت: تنهایی فرزند قطعاً نیازمند مدیریت و نظارت غیر مستقیم است.

اعطای امتیازات در قالب دادوستد

منصوری با بیان اینکه والدین باید از افراط، تفریط و تکروی به‌شدت پرهیز کنند، تبیین کرد: در صورت مهیا بودن شرایط، والدین باید زمینه یک دادوستد صمیمانه را فراهم کنند به این معنی که امتیاز اتاق مستقل را به فرزند بدهند اما برای او چند شرط بگذارند.

این روانشناس تأکید کرد: نباید شرایط خیلی سختی درنظر گرفت بلکه دادوستد باید به نحوی باشد که قادر باشیم میزان و کیفیت حضور فرزند را به‌صورت نامحسوس کنترل کنیم.

منصوری در پایان با بیان اینکه امروزه حضور در غار تنهایی را پیشرفت و تکنولوژی گذاشته‌اند، یادآوری کرد: بسیاری از فرزندان با بهانه‌های مختلف مدت‌زمان بیشتری را در اتاق خود مانده و به‌تدریج با دنیای واقعی پیرامون خود قطع رابطه می‌کنند و درنتیجه از روابط اجتماعی و ثمرات مفید آن بازمی‌مانند.

در پایان می‌توان گفت: اگرچه در شرایط کنونی اجتماع و به دلیل وجود مشکلات فراوان اقتصادی، بسیاری از خانواده‌ها مجبورند در آپارتمان‌های

کوچک زندگی کنند و قادر نیستند اتاق مستقلی به فرزند خود اختصاص دهند اما به نظر می‌رسد که در صورت فراهم بودن شرایط، بهتر است که اتاق خواب جداگانه‌ای برای فرزند فراهم کنند.

ازآنجایی که سن ملاک مناسبی برای تعیین زمان واگذاری اتاق مستقل نیست بنابراین والدین باید با شناخت روحیات و میزان آگاهی‌های فرزند انجام شود، بیان کرد: قبل از هر چیز بر روی هماهنگی والدین تأکید می‌کنم زیرا در صورت وجود اختلاف‌نظر هیچ برنامه تربیتی به سرانجام نمی‌رسد.

این روانشناس در خصوص زمان واگذاری اتاق مستقل به فرزندان، تبیین کرد: نظریات متفاوتی در این زمینه وجود دارد اما بنده معتقدم بعد از دهسالگی باید این مسئله مورد توجه قرار گیرد.

سن ملاک نیست وی اضافه کرد: به‌طورکلی می‌توان گفت که سن، ملاک مناسبی برای این مسئله نبوده و بعد از رسیدن فرزند به حدی از تشخیص و بلوغ می‌توان اتاق مستقل در اختیار او قرار داد.

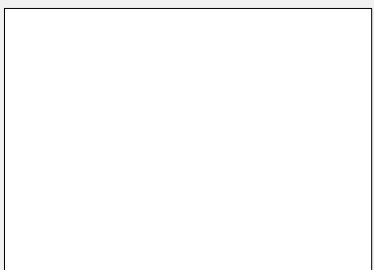
منصوری با بیان اینکه والدین باید سه نکته را در نظر بگیرند، تشریح کرد: آن‌ها باید یقین داشته باشند که واگذاری اتاق در چهارچوب

روانه‌ما

sepehrgharb.news@gmail.com

عقد، گذری برای کشف همدیگر

فقط دلبری و دلربایی نکنید

سسپهر غرب، گروه خانواده: طرف مقابل باید برایتان موجود فضایی و ناشناخته‌ای باشد که از یک کره دیگر یا به زمین گذاشته‌است، حالا به شما زمان کوتاهی داده‌شده تا قبل از برگزاری مراسم عروسی، این فرد ناآشنا را در همه زمینه‌ها ابعاد اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی، شخصی و خانوادگی شناسایی و بسنجید.

بارها و بارها در ارتباط با دوران دل‌نشین عقد، مسائل و مشکلات آن، مدت‌زمان مناسب برای عقد بودن دختر و پسر، روابط و نقش خانواده‌ها مطالب مختلفی از سوی روانشناسان و کارشناسان در این حوزه در رسانه‌های مختلف خوانده و شنیده‌اید؛ اما بازهم نمی‌دانید که در حال حاضر باید چه‌کار کنید؟ پیش خود حفظ می‌کند یا خیر؟ نمی‌دانید اگر باهم بر سر موضوعی به تفاهم نرسید چه واکنشی از خود نشان می‌دهد؟ و ندانستن‌های زیادی که ناشی از عدم شناخت همسر آینده‌تان است.

وقتی روی پسل قرار می‌گیرد در ابتدای راه جذابیت‌هایش، عقل و هوش را از شما می‌رباید. آن‌قدر محو زیبایی‌ها و قشنگی‌های اطراف آن می‌شوید که رفتن به کافه‌های مختلف بسرای خوردن قهوه ترک به‌تازگی عقد کرده‌اید و درگیر خرید یلیت سیستمای دوسنان و اقوام جوان که در این دوره هستند و با هنوز ازدواج‌نکرده‌اند پیشنهاد می‌کنید که برای یک‌بار هم شده به آنجا سر بزنند. همان‌گونه که کیفیت غذاهایی که باهم خورده‌اید را در یاد دارید، رفتار، اخلاق و حرف‌هایی که در این مرحله از زندگی برای آشنایی به همدیگر می‌زنید در خاطراتان حفظ کنید، چراکه باید بر اساس آن‌ها برای ادامه مسیر تصمیم‌گیری کنید.

اگر از این دسته عقد کرده‌هایی باشید که اجازه مسافرت را پدر دختر صادر کرده باشد، در هوای دو نفره ششمال و دو سر، مناسل قدم می‌زنید و دست‌آخر هر دو به‌هم‌راخ‌ورده به خانه برمی‌گردید، که در این موقع با این جمله «عاشقن کلشون باد داره» از سوی اعضای خانواده مواجه می‌شوید.

باوجود همه شیرینی‌های کافه‌ها و زیر باران راه رفتن‌ها، عقد دوره‌ای گذرا است. یک دوره گذار برای فهمیدن همدیگر و کنار آمدن باهم تا زمان جشن عروسی؛ دوره عقد یا به تعبیر برخی از خانواده‌ها نامزدی یک پل میان ادامه زندگی و اتمام آن است. در این زمان شما در ابتدای پل قرارگرفته‌اید و حالا باید روی آن قدم بزنید و از منظره‌های خوب و بد آن شناخت کامل به دست بیاورید. لغزش‌ها و معایب آن را بررسی کرده و ببینید می‌توانید باوجود کمبودها و نواقصی که دارد، به آن‌طرف پل که سرآغاز زندگی است برسید یا خیر.

وقتی روی پسل قرار می‌گیرد در ابتدای راه جذابیت‌هایش، عقل و هوش را از شما می‌رباید. آن‌قدر محو زیبایی‌ها و قشنگی‌های اطراف آن می‌شوید که گاهی فراموش می‌کنید اصلاً برای چه روی آن رفته‌اید. برای دختر و پسری که به‌صورت سنتنی یا مدرن ازدواج‌کرده‌اند و با خواندن خطبه عقد محرم‌ترین فرد به همدیگر شده‌اند، هیچ فکری جز ساعت‌ها حرف زدن و قدم زدن به ذهنشان راه‌ نمی‌دهند. وقتی شما پل زیبایی‌را تاکنون ندیده باشید و برای نخستین بار آن را ببینید، خیلی دوست دارید از تارخچه‌یوزپرویم آن سر دربیابید، اما طبیعت اطراف آن، سرعت این کاوشگری را از شما می‌گیرد.

اگر هم ازدواج به شکل مدرن باشد که دختر و پسر شناختی از یکدیگر قبل از مراسم‌های خواستگاری داشته باشند، عقد مرحله شیرین به هم رسیدن فارغ از استرس‌های نپذیرفتن خانواده‌ها است. بعداًآنکه بله را از سمت خانواده‌ها گرفتند، همه آن رؤیاهایی را که تا قبل از آن زمان برای هم تصویرسازی کرده بودند، می‌خواهند اجرایی کنند.

سنتی یا مدرن بودن شکل ازدواج فرقی نمی‌کند. جلسات خواستگاری و صحبت‌های اولیه درباره شناخت یکدیگر یک هاله بر اهمیت است که نیاز دارد خوندان آن را کشف کنید فرصت گشت‌وگذار در زندگی فردمقابل در یک‌دوره مشخص به شما داده شده، این دوره از یک ماه تا چند سال بسته به شرایط و موقعیت‌های افراد متفاوت است؛ اما به‌طورقطع در سی روز دو فرد نمی‌توانند همه زوایای پنهانی همدیگر را شناسایی کنند و به زمان بیشتری نیاز دارند تا روی این پل حرکت و درباره آن اطلاعات کلملی به دست بیاورند. از سوی دیگر درجا زدن چندساله روی آن‌هم نمی‌تواند کمک زیادی به طرفین کند جز آنکه حساسیت‌های بی‌مورد مانع توجه به یکدیگر می‌شود.

به کدام سو روانه‌اید

بالاخره شما بعد از یک ماه یا چندین ماه و سال باید به‌طرف دیگر پل بروید. اگر مجذوب و شیفته حاشیه‌های آن شوید نمی‌توانید از هویت و ویژگی‌های پل به‌خوبی اطلاعات به دست بیاورید. این اجازه را بدهید که اگر همه‌چیز را درباره او فهمیدید و توانستید آن را همان‌گونه که هست با همان خصوصیات خودش بپذیرید، آنگاه برای همیشه به آن طرف پل برای یک زندگی ابدی بروید؛ اما اگر در حرکت روی آن متوجه شدید که دارای عیب و خصوصیتی است که هرگز نمی‌توانید آن را قبول و یا برایتان قابل‌تحمل کیست، راهی برای برگشت هم بگذارید. کاری نکنید که اگر حتی تصمیم به برگشت داشتید برخی از زیاده‌روی‌های دوتنفره بودنتان مانعتان باشد و مجبور شوید برخلاف خواسته‌هایتان، روی پلی معلق که هرلحظه امکان سقوط دارد، زندگی کنید.

«زهرا جمشیدی

دارد، دور از تهدید و پیش‌دآوری باشد.

می‌توانید فرزندان را به پارک یا رستورانی

ببرید که دوبه‌دو تنها باشید. بسیار صادقانه درباره احساسی که با جیغ‌وداد او به شما دست می‌دهد، صحبت کنید، به او بگویید می‌دانید که او دلش نمی‌خواهد اوقات‌تخلی کنید، اما باید این حقیقت را هم بداند که بداخلاقی انتخاب اوست، نه خصوصیته که مادرزادی باشد. به او بگویید اگر تصمیم دارد رفتارش را عوض کند، شما صمیمانه حاضرید به او کمک کنید. حتی بعد از جیغ و فریادی که راه انداخته، به او عشق بورزید و از او حمایت کنید.

«زهرا جمشیدی

قائل هستم که اجازه دهم تو با رفتارث مرا عصبانی کنی. تو به دلیل آنکه نمی‌توانی بر خودت تسلط داشته باشی، اجازه نداری با من

یا هر کس دیگری بدرفتاری کنی. اگر هم به بداخلاقی ادامه دهی باید به اتاق خودت بروی و هر وقت آرام گرفتی، بیرون بایی. در ضمن،

مجبورم در مورد تماشا کردن تلویزیون هم تجدیدنظر کنم و اگر ادامه دهی تا دو روز هم اجازه نداری از خانه بیرون بروی!» کافی است در گفتارثان جدی باشید و به آنچه می‌گویید عمل کنید و به‌هیچ‌وجه کوتاه نیایید. بعدازاین جریان، زمانی که کودک حالت عادی داشت، با او صحبت کنید، بکوشید این گفت‌وگوها تا آنجا که امکان

عق

قدم چهارم، کنار کشیدن خود از درگیر شدن در یک مجادله با شخص گستاخ است.

مادر باید رفتار بد را در ابتدا نادیده بگیرد و اگر رفتار ادامه پیدا کرد او را تنها بگذارد. پیاده کردن این برنامه، به‌ظاهر آسان به نظر می‌رسد و برای برخی والدین نیز چنین است، اما برای والدین افراط کار، همراه با چالش خواهد بود و